

[Hans Nielsen.]

hedskontoret, Arbejdsdirektør Vater, har overladt mig denne Tabel, som er meget god at faa Forstand af. Naar man udelader Dansk Arbejdsmandsforbund, Murere, Tømrere og Malere, Sømænd, Fyrbødere og andre Fag, som rettelig bør udelades i denne Bedømmelse, viser det sig, at pr. 10. November i Aar beskæftigede den virkelige Industri og det Haandværk, som er i Konkurrence med Udlandet, ca. 27 000 flere Arbejdere end paa samme Tid i Fjor. Men om man sorterede Dansk Arbejdsmandsforbunds Medlemmer og i Opgørelsen medtog Fabriksarbejderne, Støberiarbejdsmændene m. fl. Brancher, vilde Tallet sikkert komme over de 30 000.

Hvorledes er det saa gaaet i det forløbne Aar med Handels- og Kontormedhjælperne? Er det saaledes, som det paastaas fra Importørernes Side, at Arbejdsløsheden blandt dem er voksende? Det viser sig gennem de Oplysninger, som Arbejdsdirektøren har tilstillet mig, at det virkelige Forhold er et ganske andet. Den 11. November i Fjor var der et Medlemstal paa 14 880 i Handels- og Kontormedhjælperforbundet med i alt 2 467 ledige, medens der i Aar med et Medlemsantal paa 19 611 er 2 478 ledige. Arbejdsløshedstallet er altsaa i alt væsentligt uforandret, men til Gængæld er de beskæftigedes Antal steget med 4 720. Med andre Ord, Forholdet mellem beskæftigede og ubeskæftigede er dér gaaet i selvsamme Retning, som det er gaaet for de andre Erhverv. Dette beviser selvfølgelig, at naar det gaar fremad for Industri og Haandværk, og et voksende Antal Arbejdere rykker ind paa Arbejdspladserne, bliver der ogsaa forøget Beskæftigelse for Handelens Funktionærer.

Der kan saaledes ikke være Tvivl om, at Valutacentralen har været vort Land til stor Nytte, baade valutamæssigt, handelspolitisk og ikke mindst, hvad det nationale Erhvervsliv angaar. Alle tre Formaal er vigtige, og intet af disse Formaal kan lades ude af Betragtning, naar vi taler om denne Lov, og særlig i dette Øjeblik, hvor de store Lande skælver af voldsomme finansielle Rystelser, medens de samme Landes Statsmænd famler efter Vej i Mørket. Heldigvis har vi Danske endnu en god Ven og en god Kunde i England. Ved Valutacentralens Hjælp har vi i nogen Grad tøjlet Spekulationen, saa at vi med Tal og Penge har kunnet dokumentere vor gode Vilje over for den store Kunde paa den anden Side Nordsøen, der aftager saa store Dele af vort Landbrugs Eksport.

Selv om vi fortsætter denne Politik, kan vi faa Besværligheder nok at kæmpe imod, men slipper vi nu den Kontrol, der er skabt, da er den lille danske Baad et Fartøj uden Ror paa det vilde økonomiske Verdenshav, og jeg tvivler meget om, at nogen ansvarlig Politiker vil være Kaptajn paa den Skude.

Med disse Ord skal jeg foreløbig anbefale det foreliggende Forslag til en meget hurtig Behandling her i Rigsdagen. Jeg kan ligesom Handelsministeren ønske adskilligt i Forslaget ændret, men næppe i den Retning, som Importørerne har fremsat Ønske om. Tværtimod vilde det efter min Opfattelse være heldigt, om man kunde gaa bort fra Bestemmelsen om de 45 pCt. af Importen i 1931, der blev indføjet, da vi forrige Gang havde denne Sag til Behandling, og for saa vidt som der i Udvalget eller under Sagens Behandling i det hele taget skulde vise sig Stemning herfor, skal jeg for min Part være villig til at medvirke i saa Henseende. Men da Ministeren og Valutakontorets Chef mener, at de kan administrere videre med de 45 pCt., agter jeg ikke ved denne Lejlighed at insistere paa, at denne Bestemmelse bliver ændret.

Krag: Den Lovgivning, som vi her har til Behandling, skærer gennem saa mange modstaaende Interesser og overskærer økonomiske Livsnerver, kan jeg sige, for et saa stort Tal inden for vort Land, at det ikke er uforstaaeligt, at den tidligere i saa høj Grad har oprørt Vandene, baade økonomisk og politisk. Men nu har vi igennem snart to Aar staaet over for regulerende Bestemmelser af meget vidtgaaende Karakter — med Hensyn til Handel og Omsætning mellem Danmark og Udlandet —, og jeg tror derfor, det for nærværende er naturliger at beskæftige sig med de praktiske Virkninger i Fremtiden af denne Lovgivning og med Muligheden for at tilvejebringe en Udformning, som, samtidig med at den svarer til sin Hensigt, i mindst mulig Grad generer Landets Importører og handlende — jeg tror, dette er langt vigtigere end at fortabe sig — saaledes som den ærede socialdemokratiske Ordfører gjorde det, jeg ved ikke for hvilken Gang — i Betragtninger over, hvem der er Fader til denne Valutaordning, hvilket Erhvervs Interesser den ganske særlig skal varetage, hvilket Udtryk den er for det ene eller det andet Erhvervs og specielt for Landbrugets Magtstilling her i Landet o. s. v. Jeg tror ikke, at en Fremdragen af disse trivielle og saa tit her fremførte Betragtninger har nogen